

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Gennaro Cafaro

Vastustaja: DQ

Eelotsuse küsimused

1. Kas ministrite nõukogu esimehe 9. septembri 2008. aasta dekreediga navigatsiooniseadustiku artikli 748 kolmanda lõigu alusel vastu võetud regulatsioon, millega kehtestatakse DQ meresõidupersonali värbamise piirangud ja nähakse konkreetselt ette, et 60-aastaseks saades lõpeb töösuhe automaatselt, on vastuolus määrusega nr 1178/2011⁽¹⁾ osas, milles on ärilise lennutranspordi piloodina töötamise puhul vanuse ülempiiriks kehtestatud 65 aastat, ning kas see määrus on käsitletaval juhul kohaldatav, kui riigisisene eriregulatsioon jäetakse kohaldamata?
2. Teise võimalusena ja juhuks, kui see määrus leitakse olevat käsitletava juhtumi suhtes *ratione materiae* kohaldamatu, esitatakse küsimus, kas eespool viidatud riigisiseseid õigusnormid on vastuolus vanuse tõttu diskrimineerimise keelu põhimõttega, mis on sätestatud direktiivis 2000/78⁽²⁾, ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (artikli 21 lõikega 1), mida direktiiv 2000/78 konkreetselt väljendab?

⁽¹⁾ Komisjoni 3. novembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1178/2011, millega kehtestatakse tsiviilennunduses kasutatavate õhusõidukite meeskonnaga seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008 (ELT L 311, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 9).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus apygardos administracinis teismas (Leedu) 26. juunil 2018 – AW, BV, CU, DT versus Leedu Vabariik, keda esindavad Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro ja Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(Kohtuasi C-417/18)

(2018/C 352/21)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: AW, BV, CU, DT

Vastustaja: Leedu Vabariik, keda esindavad Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro ja Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2002/22/EÜ⁽¹⁾, muudetud direktiiviga 2009/136/EÜ⁽²⁾, artikli 26 lõige 5 reguleerib asukohateabe avaldamise kohustust ilma SIM-kaardita mobiilseadmetelt tehtud kõnede puhul?
2. Kas asjaolu, et liikmesriigi õigusnormid lubavad isikutel kõnesid Euroopa ühtsele hädaabinumbrile 112 teha ilma SIM-kaardita seadmetelt, tähendab, et asukohateave peab olema määratav direktiivi 2002/22/EÜ, muudetud direktiiviga 2009/136/EÜ, artikli 26 lõike 5 alusel?

3. Kas abonentidele ja/või kasutajatele hädaabi andvate asutuste teenuste juurdepääsu võimaldamise korra (11. novembrist 2011 kuni 15. aprillini 2016 kehtinud redaktsioon) punktis 4.5.4 sätestatud riigisisene õigusnorm, mis näeb muu hulgas ette, et üldkasutatavate mobiilsidevõrkude operaatorid peavad asukohateavet andma tugijaama täpsusega (Cell-ID), kuid ei määratle minimaalset täpsust (meetrites), millega tugijaamad peavad helistaja asukohta tuvastama, ega tugijaamade paigutuse tihedust (vahemaid), on kooskõlas direktiivi 2002/22/EÜ, muudetud direktiiviga 2009/136/EÜ, artikli 26 lõikega 5, mille kohaselt peavad pädevad reguleerivad asutused kehtestama helistaja asukoha kohta pakutava teabe täpsuse ja usaldusväärsuse kriteeriumid?
4. Kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on selline, et liikmesriik peab tagama, et asukohateave on määratav direktiivi 2002/22/EÜ, muudetud direktiiviga 2009/136/EÜ, artikli 26 lõike 5 alusel, ja/või vastus kolmandale küsimusele selline, et kõnealused riigisisese õigusnormid on vastuolus direktiivi 2002/22/EÜ, muudetud direktiiviga 2009/136/EÜ, artikli 26 lõikega 5, mille kohaselt peavad pädevad reguleerivad asutused kehtestama helistaja asukoha kohta pakutava teabe täpsuse ja usaldusväärsuse kriteeriumid, siis kas liikmesriigi kohus peab kahju hüvitamise küsimuse üle otsustades tuvastama põhjusliku seose ELi õiguse rikkumise ja isikutele tekkinud kahju vahel või kas piisab kaudse põhjusliku seose tuvastamisest ELi õiguse rikkumise ja isikutele tekkinud kahju vahel, kui riigisisese õiguse ja/või kohtupraktika kohaselt piisab vastutuse tekkimiseks kaudse põhjusliku seose tuvastamisest õigusvastase tegevuse ja isikutele tekkinud kahju vahel?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT 2002, L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/136/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul, direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris, ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitseseaduse jõustumise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (ELT L 337, 18.12.2009, lk 11).

29. juunil 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-430/18)

(2018/C 352/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Scharf, J. Rius, G. von Rintelen)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

- Tunnistada, et kuna Hispaania Kuningriik ei ole enne 18. septembrit 2016 vastu võtnud kõiki õigus- ja haldusnorme, et täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuni 2014. aasta direktiivi 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto vahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta (¹) või igal juhul ei ole komisjoni kõigist nendest sätetest teavitanud, siis on see liikmesriik rikkunud nimetatud direktiivi artikli 29 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- määrata Hispaania Kuningriigile ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmaks 48 919,20 eurot päevas alates selle kohtuotsuse kuulutamise päevast, millega tuvastatakse direktiivi 2014/92/EL täitmiseks vajalike normide kehtestamise või igal juhul komisjonile neist teatamise kohustuse rikkumine;